Pregaria.cat

Entrada

El dia després de l’apagada

Per AmparoG el dj., 01/05/2025 - 08:00

Reflexiono i prego el dia després de l'apagada general de la península ibèrica, encara que tu, lector, m'escoltes una mica més tard… però el rebombori del que hem viscut, encara continua, segur. Perquè això que hem viscut ha estat inaudit, impensable, de pel·lícula, sorprenent… i tot el que vulgueu afegir.

Personalment, la meva pregària comença amb un GRÀCIES! Sí, perquè, tot i les incomoditats viscudes, a cada moment del dia anava pensant: gràcies a Déu podia haver estat pitjor! No em vaig quedar atrapada a l'ascensor per qüestió de minuts; mon pare, depenent, no es va veure afectat; vaig poder cuinar, perquè tenim gas, i vaig oferir els fogons a la família del meu germà; les afectacions en el transport no em van bloquejar... i així, tantes coses. Encara puc donar gràcies, i gairebé és un deure fer-ho, perquè molts altres ho van passar pitjor el dia de l'apagada. O els de la DANA de València, ja fa 6 mesos. O els milions de persones al món que encara ara pateixen pobresa energètica i mancança de subministraments bàsics.

El que hem viscut ha estat també una crida a la HUMILITAT, a la SENZILLESA, a la DESCONNEXIÓ, al meu parer. No ho podem controlar tot, és evident. Els més afortunats han estat els qui tenien una espelma a casa, i no tecnologia d'alta gama; un llibre de paper, a més de perfils a les diverses xarxes; una persona al costat, amb qui conversar de l'apagada o de qualsevol altra cosa, perquè si tens l'habitud de fer-ho només per whatsapp, potser vas experimentar l'aïllament.

Senyor, ajuda'ns a gaudir de les petites coses, a estar atents als qui tenim a prop, a agrair el do de la vida i a treballar per al bé de la humanitat.

(imatge de Mostafa Meraji en Pixabay)